

เทศน์เช้า วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ ตั้งใจฟังธรรมๆ เพราะหลวงตาท่านสอนไว้ คนจริงเท่านั้นถึงจะมี
ความจริง คนเรววนคนเรว่วนไม่ได้อะไรเลย

หลวงตาท่านสอนประจำ ธรรมะเป็นของจริง ธรรมะเป็นของจริง

ถ้าธรรมะเป็นของจริง เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราอยากได้ความ
จริง ถ้าเราอยากได้ความจริง ถ้าเราไม่เป็นคนจริง เราไม่มีความจริงใจของเรา เราจะได้ทำอะไร
ไม่ได้อะไร ได้แต่มารยาสาไทย ได้แต่ลูบหน้าปะจมูก

หลวงตา อยู่กับหลวงตาท่านบอกเลย จมูกขาด ไม่มีลูบหน้าปะจมูก ความจริงเป็นความ
จริงวันยังค่ำ ความจริงมันต้องเป็นความจริง

แล้วความจริงมันอยู่ที่ไหนล่ะ

ความจริงมันอยู่ที่ตัวเรา แต่ตัวเราไม่รู้ไม่เห็นไง พอตัวเราไม่รู้ไม่เห็น เห็นไหม

ในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
กราบธรรมๆ สัจธรรมอันนั้นยิ่งใหญ่ทุก ทัวทั้งโลกเลย

เวลาเขาพูดถึงเรื่องศาสนา เขาชื่นชมพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่ง
สันติภาพ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งสันติภาพไซ้ไหม สันติภาพ สันติภาพภายนอกและ
ภายใน

ถ้ามันไม่มีสันติภาพจากภายใน มันมองแต่สันติภาพภายนอก แล้วเวลาสันติภาพ
ภายนอกมันโต้แย้งกันนะ เก่งเสียด้วย

เวลาพรรคคอมมิวนิสต์ ความเสมอภาคๆ มันทำให้จนเสมอกันไง มันทำให้จนเสมอกัน แล้วเวลาความเสมอภาคๆ แล้วมันเสมอภาคใหม่ เวลามันไม่เสมอภาค ผู้นำ ผู้นำใช้จ่าย ฟุ่มเฟือยนะ เขาบอกว่าแรงงานสมอง แรงงานสมองต้องมากกว่าแรงงานกาย นี่ไง มันเสมอภาค ตรงไหน พรรคคอมมิวนิสต์มันเสมอภาคตรงไหน มันทำให้จนเสมอภาคไ้

แต่ในพระพุทธศาสนา ความเสมอภาค ความเสมอภาคในพระพุทธศาสนา เมตตาธรรม คำจุนโลก

เมตตาธรรมคำจุนโลก ถ้าเมตตาธรรมมันมีความเมตตา แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ถ้า แผ่นดินธรรมๆ คนที่มีธรรมในหัวใจ พ่อแม่รักลูกใหม่ พ่อแม่ถนอมลูกใหม่

พรรคคอมมิวนิสต์ไม่ได้นะ ลูกออกมามันแย่งลูกไปก่อนเลย มันแย่งพ่อ แย่งแม่ แย่งลูกหมดเลย แล้วมันทำให้จนเท่ากัน พอทำให้จนเท่ากันแล้วมันก็ไม่มีกินเหมือนกัน พอไม่มีกินเหมือนกันแล้วมันอยู่ได้ไหม นี่ไง มันเป็นเรื่องโลกๆ ไ้ เวลาโลกๆ เอาสิ่งนี้มา ความเสมอภาคๆ

เสมอภาคนะ นี่ทุกคนยังไม่เท่ากันเลย

ในพระพุทธศาสนา มันเสมอภาค เสมอภาคจากหัวใจ

หน้าที่ของพ่อของแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ความมีลูกมานะ ในภพชาติ 'โช่ทอง คล่องใจ โช่ทองคล่องใจ' เวลาโช่ทองคล่องใจ พ่อแม่ลูกมันทะเลาะกันนะ โช่ทองคล่องใจ เกียวกันทุกวันเลย โช่ทองคล่องใจ

มันโช่ทอง โช่ทองมันเป็นความผูกพัน แต่ด้วยเวรด้วยกรรมของคน เวลาเกิดมาเรามี อภิสัตบุตร บุตรที่ได้ทำบุญกุศลมานะ คุณสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเกิด นางมหา มายาฝันเห็นช้างเผือกเข้ามาสู่ครรภ์นะ โอ้โฮ! นั่นเป็นบุญกุศล เป็นอำนาจวาสนาขององค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ลูกที่อภิชาติที่จะมาทำความดีงามของโลกมันมีมาตั้งแต่นั้นนะ

ทีนี้เวลาเหมือนกัน เดี่ยวนี้ศาสนา เวลาศาสนาเพื่อเมตตาธรรมคำจุนโลก แล้วเวลาผู้ที่ไม่มันไม่มีธรรมในหัวใจ ฝันบุญ โอ้พวกฝันบุญนะ มันเขียนประวัติเขียนนะ โอ้โฮ! อาตมภาพจะเกิด แม่อาตมภาพฝันเห็นช้างเผือก โอ้โฮ! ประวัติไปอ่านสิ โอ้พวกฝันบุญนะ แต่ถ้าเป็นครูบา อาจารย์นะ มันมีความละเอียดเข้าใจ

คนเรานะ ถ้ามันมีความละเอียดแสบใจนะ มันเป็นสัจจะเป็นความจริงในหัวใจนะ ลงใน
ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรอ”

เวลาหลวงตาท่านเรียนถึงจบเป็นมหา ไปหาผู้ที่อบรมสั่งสอน ไปหาหลวงปู่มันไ้

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐ คำว่า “ประเสริฐ” ประเสริฐมันขีด
ชูไว้เหนือศีระะ เหนือเกล้า ไม่เคยลบหลู่ ไม่เคยตีตนเสมอ ไม่เคยวัดรอยเท้า ไม่เคยสิ่งใดทั้งสิ้น

เวลาหลวงตาท่านเทศน์ว่าการ ท่านบอกว่า “เราไม่กล้าพูดว่าเป็นมหาสติ มหาปัญญา
เราไม่กล้าพูด เราไม่กล้าวัดรอยเท้า” ท่านอ่อนน้อมถ่อมตนมาก

แต่เวลาท่านอบรมลูกศิษย์ลูกหานะ คนจริงเท่านั้นถึงได้ความจริง ถ้าคนจริงมันหาความ
จริงอยู่ ถ้าไม่ประกาศความจริง มันจะได้ความจริงได้อย่างไร เวลาเทศน์อบรมพระ อันนั้นนะ
ยิ่งใหญ่ ท่านแจก ท่านแยก แจกแจงตั้งแต่หลานมัน ตั้งแต่ลูกมัน ตั้งแต่พ่อมัน ตั้งแต่ปู่มันนะ
เวลากิเลสมันหลอกมันปลิ้นมันปล้อน มันปลิ้นปล้อนอย่างไร เวลามันปลิ้นปล้อนมันพิจารณา
กันอย่างไ้ นี่เวลาเป็นความจริงๆ ขึ้นไป

ถ้าเป็นความจริง เวลาท่านชี้หน้ากิเลส ท่านเทศน์เพื่อเปิดโปงกิเลส อันนั้นเวลาแสดง
ธรรมอย่างนั้นนะ ใ้มันไม่ใช่วัดรอยเท้า แต่ความจริง ความจริงท่านลงในธรรมะขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้ามาก

เวลาของเรา คนหลงป่าๆ มีพรานป่าพาเราออกจากป่ามา เขาไม่มีคุณกับเราหรือ พราน
ปามันเดินออกไป เราเดินตามหลังไปโดยที่พรานป่าไม่รู้ตัว พรานป่าจะมีบุญกับเราไหม มีกุศล
กับเราไหม ถ้าเราไม่เจอพรานป่า เราก็ตายอยู่ในป่านั้นไ้

ใ้คนที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันหลงกิเลสในตัวมันเองไ้ มันคลุกเคล้ากิเลส กิเลสมัน
เหยียบมันย่ำในหัวใจอยู่อย่างนั้นไ้ แล้วมีธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็น
นายพรานเดินจนเป็นช่องทางใ้เราเดินออกจากป่าไ้ได้นะ มันจะเคารพบูชาไหม ถ้าเคารพบูชา
ถ้าใจมันเป็นธรรมๆ นะ เมตตาธรรมคำจุนโลกไ้

แต่ถ้าเป็นทางโลก เวลาใ้พวกผีบุญนะ ผีบุญมันพูดแต่เรื่องโลกๆ ไ้ ความเสมอภาคๆ
ใ้ให้จนเสมอภาค แล้วเสมอภาคมันก็ไม่เสมอภาค เพราะอะไร เพราะมันตั้งกฎกติกาขึ้นมาไ้

พรรคคอมมิวนิสต์ อำนาจมาจากปลายกระบอกรบปืน มันยังทิ้ง มันมีตำรวจลับคอยเช็กว่ามึงคิดอะไร มึงทำอะไร เสมอภาคหรือ

แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ให้มีศรัทธาความเชื่อ มีศรัทธาในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าเรามีศรัทธาเชื่อมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชีวิตที่ได้มา สิ่งที่จะได้สัมผัสธรรมๆ คือหัวใจของสัตว์โลก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนามารื้อสัตว์ชนสัตว์ ถ้ารื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อสัตว์ชนสัตว์ก็รื้อตั้งแต่ความรู้สึกนึกคิด รื้อตั้งแต่เจตนาเข้ามา

แต่พวกเราเกิดมาด้วยวิชา เกิดมาด้วยเวรด้วยกรรมของคนใจ ความคิดคนไม่เหมือนกันใช่ไหม คนที่คิดดีๆ เด็กกตัญญูมันดูแลพ่อดูแลแม่มัน มันเชื่อมั่นฟัง ไฉนนั้นก็บุญกุศลนะ นั่นแหละบุญ บุญคือในครอบครัวของเราเจรจาพูดจากันรู้เรื่อง พ่อแม่ลูกมีความอบอุ่น ทุกคนอยากกลับบ้าน เสร็จงานแล้วอยากกลับบ้าน

ไม่ใช่เสร็จงานแล้ว โอ้โฮ! ตาย ภูทำงานไม่กลับบ้านเลย กลับไปในบ้านมันมีแต่ความขัดแย้ง มันมีแต่ความโต้แย้ง มันทุกข์มันยาก มันไม่อยากหันหน้ากลับบ้านเลย นี่ไง มีบาป

แต่บาปกับบุญมันแก้ไขได้ มันแก้ไขด้วยการอบรมบ่มเพาะ

คำว่า “อบรมบ่มเพาะ” พ่อแม่อบรมดูแลรักษา นั่นแหละความผูกพันๆ อภิชาติบุตร อภิชาติบุตรเกิดมาที่ดิงาม

แล้วว่าบุญมันอยู่ที่ไหน ทำบุญอยากได้บุญ

บุญคือบุญกุศล เป็นกุศล คิดเป็นกุศล รักษาชีวิตเราเป็นกุศล ความเป็นกุศล ความคิดที่ดีงาม นั่นเป็นบุญ แล้วถ้ามันได้ นี่แผ่นดินธรรม พอแผ่นดินธรรมถ้ามันเป็นแผ่นดินทอง ทำสิ่งใดแล้วได้ทรัพย์ได้สมบัติ ได้สิ่งใดมาเราแจกกัน เราแจกกัน เราไม่กักไม่ตุน นี่ไง ถ้าจิตใจมันดี มันดีมาจากภายใน โอ้โฮ! มันดีงามไปหมดเลย

แต่จิตใจมันไม่ดีงามจากภายในมันผีบุญ พวกผีบุญ เห็นไหม ในทางโลกนะ พรรคคอมมิวนิสต์ อำนาจมาจากกระบอกรบปืน แต่เวลาให้พวกผีบุญ พวกลัทธิศาสนา สงครามครูเสด ๒๐๐-๓๐๐ ปี ความเห็นขัดแย้งกันในศาสนา รบราฆ่าฟันกันไม่จบไม่สิ้น

มันมีพระพุทธศาสนาที่ไม่มีศีกไม่มีสงคราม แต่มันก็มีแต่โลกกับธรรม ถ้ามองแบบโลกๆ ก็มองแบบพรรคคอมมิวนิสต์ แล้วเวลาพรรคคอมมิวนิสต์ ศาสนาเป็นยาเสพติด เวลาศาสนาเป็นยาเสพติด ไม่ให้เชื่อใดๆ ทั้งสิ้น ให้เชื่อจัดตั้ง ให้เชื่อองค์กร ให้เชื่อองค์กรแล้วองค์กรมันเสมอภาคจริงหรือไม่

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

นี่ไง มันไม่ให้เชื่อใครทั้งสิ้น มันจะให้เชื่อจากการจัดตั้งของมัน แล้วอำนาจมาจากปลายกระบอกรบปืน มาจากการกดขี่บังคับ แล้วเสมอภาคๆ...ล่มสลายไปแล้ว

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ นะ ฝึกอบรม ฝึกอบรมมันก็เรื่องโลกๆ ไซ้ไหม แต่ถ้าเป็นพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาให้มีศรัทธามีความเชื่อ แล้วเวลาศรัทธาความเชื่อ เชื่อในอะไร

เวลาคนว่าคนนั้นก็ดี คนนี้ก็ดี ดีก็ดีของเอ็ง ทำไมต้องเอามาไซ้ ดีก็ดีของมึง ถ้าความดีๆ ความดีถ้ามันตัดสินก็ตัดสินด้วยศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ ความดีนะ ศีล สมาธิ ปัญญา

เวลามันเกิดสมาธิๆ สมาธิเป็นของเรา ถ้าสมาธิเป็นของเรา พอสมาธิเป็นของเรามันซาบซึ้งนะ ถ้าเข้าถึงสมาธิได้ เข้าถึงความสุขสงบบรรจบได้ ความสุขสงบที่มีสติสัมปชัญญะมันจะซาบซึ้งในคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ไง ปุณฺณ กัลยาณชน

ปุณฺณคนหนา ไม่เชื่อใดๆ ทั้งสิ้น เชื่อแต่ฝึกอบรม เชื่อแต่การครอบงำของโลก แล้วเชื่อแต่ความโลภ อยากดัง อยากใหญ่ อยากมีอำนาจ อยากจะครอบงำโลก นี่ฝึกอบรม

แต่พอถ้ามันทำสมาธิได้ ใ้โฮ! มันเห็นนะ แล้วครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมๆ นะ ชีวิตนี้สั้นนัก วันเวลาล่วงไปๆ บัดนี้ทำอะไรอยู่ เเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา บ๊ีบ วัน บ๊ีบ เดือน ใ้โฮ! แล้วเราก็อคร่ำคร่า เราจะตายอีกแล้วหรือ เรายังไม่ได้อะไรติดไม้ติดมือเราไปเลย เรายังไม่ได้ศีล ไม่ได้สมาธิ ไม่ได้คุณธรรมเลย นี่มันชวนชวายใจ ชวนชวายในอะไร

นี่ไง บ้างจัดตั้ง สันติปฏิวัติ โง่ อตฺตา หิ อตฺตาโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนไง

พระพุทธศาสนาไม่ได้สอนให้เบียดเบียนกันนะ ไม่ได้สอนให้ทำลายกันนะ แต่เราเป็นสาวกสาวกะ เป็นลูกศิษย์ลูกหา เราทำอะไรไม่ได้นะ เรายังแสวงหาครูบาอาจารย์ที่เป็นคนคอย

บอกทางเราไง แล้วคนที่มันหลงทาง คนที่มันเดินทางอยู่นี่ “ชี้ทางมา ชี้ทางมา” เวลาคนที่ประพฤติปฏิบัตินะ “บอกมา อาจารย์บอกมาสิ ผมจะไปให้ได้”

แต่บอกแล้วมันไม่รู้

เวลาคนที่บอกมาๆ นะ มันก็แบบครูบาอาจารย์หลงตาไปหาหลวงปู่มัน จิตเสื่อมหมดเลย จิตเสื่อม เวลาออกมาประพฤติปฏิบัติที่จักราชพรรษาแรก ใช้กำหนดเฉยๆ กำหนดเฉยๆ ก็ดูจิตนั่นแหละ เพราะว่าศึกษามาจบเป็นมหา พอเป็นมามีความรู้มาก ตรึกในธรรมๆ มันก็เป็นสมาธิได้ จิตนี้แข็งปั๋งเลย ไปทำกลดหลังเดียวเสื่อมหมดเลย พอเสื่อมหมดเลย ไปหาหลวงปู่มันนี่ไง

ความรู้เป็นมหา ความรู้เต็มพุงเลย แต่ไปถึงแล้วมีแต่ความเร่าร้อนใจ ไปหาหลวงปู่มัน หลวงปู่มันท่านบอกเลยนะ เด็กน้อยมันต้องกินอาหาร โดยธรรมชาติสิ่งมีชีวิตมันต้องมีอาหารของมัน ไม่มีอาหารมันต้องตาย ธรรมะก็เหมือนกัน สิ่งของมันจะเป็นไปได้มันต้องมีอาหารของมัน

นี่ไง หลวงปู่มันบอกว่า เด็กน้อยมันต้องกินอาหาร ตอนนี้เด็กมันดื้อ เด็กมันไปเที่ยวเล่น คือมันเสื่อมหมดเลย ไม่ต้องไปวิ่งตามมัน ถ้าวิ่งตามเด็กมันไป เด็กมันจะวิ่งหนีไปไกลใหญ่เลย ถ้าวิ่งหาหัวใจของตนยังไม่เจอใหญ่เลย เตรียมอาหารไว้ ให้กำหนดพุทโธๆ

แต่มันดูจิตมาตลอดใจ ไม่ได้กำหนดอะไรเลย พอไม่ได้กำหนดอะไรเลย คนมันเคยเหมือนเด็กใจแตก พอเด็กใจแตก บอกว่าคืนนี้ห้ามออกเที่ยว ไม่ได้นะ มันติดแสงสีเสียง มันอยากจะไปเห็นแสงสีเสียงมัน จิตที่มันเสื่อม มันเสื่อมมันก็ไปอย่างนั้นนะ ที่นี้พอให้กำหนดพุทโธๆ ๓ วันแรกออกแทบระเบิด

นี่เวลาหาครูบาอาจารย์ที่สอนใจ เวลาเขาจะแก้ เขาแก้กันที่หัวใจใจ หัวใจที่มันดื้อมันด้าน หัวใจที่มันหลงมันไหล ให้หัวใจมันได้มีสติสัมปชัญญะมา แล้วถ้ามันได้สติสัมปชัญญะมา มันต้องได้มาจากหัวใจนั้น

หัวใจนั้นที่มันเสื่อมไปมันรู้สึกถึงความทุกข์ความยาก ออกแทบระเบิดมันทุกข์มันยากขนาดไหน แล้วกำหนดพุทโธๆ มันพุทโธๆ อย่างไร ให้หาอาหารมาไว้ พุทโธคืออาหารของใจ ถ้ามีอาหารไว้ เวลาเมื่ออาหาร เด็กที่มันหิวมันกระหายมันจะวิ่งเข้ามาหาอาหารเอง

แต่เราไม่มีพุทโธ เราไม่มีอาหารเลย แล้ววิ่งไปหามันนะ “ฉันรักเธอ ฉันรักเธอ” มันวิ่งหนีเลย “รักเธอ” หิวจะตาย ไม่มีอะไรเลย แต่ฉันพุทโธๆ เรากองอาหารไว้เต็มเลย เอ็งจะไปไหนก็ไปเถอะ อย่างากินนะ พุทโธๆ

๓ วันแรกจิตแทบระเบิด แต่ก็พยายามทำ พยายามทำเพราะเชื่อมั่นในองค์หลวงปู่ฉัน พุทโธๆ จนมันสงบระงับเข้ามา จากที่มันเครียด มันเสียใจ มันทุกข์ใจ มันตรอมใจ มันว่าเหว่ มัน โอ้ย! หัวใจทำไมมันทุกข์ขนาดนี้ ขนาดนี้นะ

เวลาพุทโธไปเรื่อยๆ พอพุทโธไปเรื่อยๆ มันก็ไม่ไปคิดถึงความหิวความกระหาย ความว่าเหว่ต่างๆ โอ้ความว่าเหว่ ความทุกข์ความยากมันเกิดจากใจทั้งสิ้น พุทโธๆ หนึ่ง มันก็ไปคิดถึงความหิวความกระหาย ความทุกข์ความยากไม่ได้อยู่แล้ว พอไม่ได้อยู่แล้วนะ แล้วมันเห็นอาหารกองอยู่ มันก็กลับมาที่กองอาหารนั้น พอกลับมาที่กองอาหารนั้น มันสงบปั๊บ เออ! จริงของท่าน

เวลาท่านมาแล้วให้ฟังทีหลังนะ ท่านบอกว่าสอนเหมือนเด็กๆ

สอนเหมือนเด็กๆ คนที่ภาวนาเริ่มต้นมันภาวนาไม่เป็น มันยิ่งกว่าเด็ก มันไม่มีทางออกเลยแหละ สอนเหมือนเด็กๆ แล้วท่านก็ทำของท่านๆ ทำของท่านจนประสบความสำเร็จ ความสำเร็จคือจิตสงบเท่านั้น แล้วพอจิตสงบแล้ว เห็นไหม

เวลาไปอยู่ที่จักราช ๑ พรรษา เป็นสมาธิแข็งปั๋งเลย แล้วมันเสื่อมไปหมดเลย เช็ดใหม่ มันเจริญแล้วเสื่อม รู้จักไหม

คนเรามันเคยเห็น เคยสัมผัส แล้วมันหายไปจากเราทั้งหมด ไม่ต้องไปเรียนที่ไหนหรอก ใครสอนกู กูก็ไม่เชื่อ กูเป็นของกูเอง กูทุกข์ยากขนาดนี้ แล้วเวลามันฟื้นฟู่ขึ้นมา มันสุขกว่านี้ นี่ ใจ การประพฤติปฏิบัติมันเป็นการอบรมสั่งสอน มันเป็นประสบการณ์ทั้งสิ้น

นี่ไง เรามีศรัทธามีความเชื่อในพระพุทธานุภาพ เวลาเชื่อในพระพุทธานุภาพเรา ขวนขวายเพื่อคุณงามความดีของเราไง แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาออกประพฤติปฏิบัติไ้ กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อ เชื่อคือเหยื่อ เป็นเหยื่อเขาทั้งนั้น

แต่เวลาหลวงตาท่านไปหาหลวงปู่มัน เชื่อหรือไม่เชื่อล่ะ หลวงปู่มันออกอุบายวิธี อบรมสั่งสอน แก่ไข แต่เวลาเป็นจริงมันเป็นจริงในใจของหลวงตา มันเป็นจริงในใจของผู้ที่ปฏิบัติ บัจฉิตตัง สันติภูมิจิโก ไม่เชื่อ ไม่เชื่อ ใ้เชื่อๆ เหลือทั้งนั้น

แต่ถ้าเป็นความจริงนะ เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องมีศรัทธา ความเชื่อ ความเชื่อในพระพุทธศาสนา ความเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แต่ถ้ามันประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ศีล สมาธิ ปัญญา อย่าไปเชื่อใครทั้งสิ้น อย่าให้กิเลสมันหลอก อย่าให้กิเลสมันบังเงา อย่าให้กิเลสมันพลิกแพลงใจ

พรรคคอมมิวนิสต์เสมอภาคๆ เสมอภาคด้วยปลายกระบอกรบ

แต่ถ้าใจมันเป็นจริง บัจฉิตตัง สันติภูมิจิโก

แล้วเวลาการกระทำ ให้ชนะหัวใจของตน ทำเพื่อหัวใจของตน พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน จะชื่อนาย ก. นาย ข. นาย ง. ก็แล้วแต่ มันมีพุทธะเหมือนกัน มันมีความรู้สึกเหมือนกัน มันมีความทุกข์เหมือนกัน เวลาเข้าไปเห็นพุทธะ เห็นความรู้สึกของตน จะชื่อนาย ก. นาย ข. นาย ง. มันก็พุทธะเหมือนกัน แต่พุทธะของใจดวงนั้น เป็นบัจฉิตตัง เป็นสันติภูมิจิโก ไม่ต้องเซ็นชื่อ ไม่ต้องมีตราประทับ มันเป็นจริงในใจอันนั้น

แล้วเป็นจริงในใจอันนั้น เวลาถ้ามันพัฒนาขึ้นไปนะ มันออกฝึกหัดใช้ปัญญานะ มันวิปัสสนาไป อ้อ! ในวงพระกรรมฐานเขาถึงทำกันไง เขาทำสมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน วิปัสสนามันเป็นอย่างนี้ อ้อ!

แต่ถ้าคนไม่เคยเป็นมันไม่อ้อ! หรอก มันดันมันเดา มันสันนิษฐานนะ เดาคือสันนิษฐาน สันนิษฐานว่าใช่ ไม่มีหรอก ถ้ามันมีมันต้องพูดถูกต้อง

เวลาครูบาอาจารย์ท่านสนทนาธรรมกัน พุดมา ถ้าพุดชื่อนาย ก. นาย ข. นาย ง. ถูก มันรู้จักนาย ก. นาย ข. ถ้ามันบอกว่าไฉนนั้นไฉนี้ เออ! มึงไม่รู้จัก ถ้ามึงไม่เคยเห็นของจริงมึงไม่รู้จัก หรอก นี่ไง ถ้ามันยกขึ้นสู่วิปัสสนา วิปัสสนาถูกไหม พุดต้องถูกต้อง

เวลาถูกต้อง ครูบาอาจารย์ท่านสนทนาธรรมถูกต้องเป๊ะๆ พุดคำเดียวไม่ต้องพุดมาก ใ้พุดมากน้ำท่วมทุ่ง แล้วมันไปมันก็เป็นปัญญา

ถ้าไม่เข้าถึงหัวใจของตน มันจะไม่เห็นคุณค่าของสติ ของสมาธิ ของปัญญา คีล สมาธิ ปัญญามีคุณค่ากว่าวัตถุในโลกนี้ทุกๆ อย่าง คีล สมาธิ ปัญญาอบรมสั่งสอนให้คนเป็นคนดี อบรมสั่งสอนให้คนฉลาด อบรมสั่งสอนให้คนไม่เป็นเหยื่อ แล้วไม่เป็นเหยื่อกิเลสของตนอีกด้วย อย่าให้กิเลสมันพลิกแพลงว่าเรายังใหญ่ เรารู้แล้ว

รู้อะไร

มานะ ๙ เสมอเขาสำคัญว่าเสมอเขา สำคัญว่าสูงกว่าเขา สำคัญว่าต่ำกว่าเขา

สูงกว่าเขา สำคัญว่าสูงกว่าเขา สำคัญว่าเสมอเขา สำคัญว่าต่ำกว่าเขา

ต่ำกว่าเขา สำคัญว่าต่ำกว่าเขา สำคัญว่าเสมอเขา สำคัญว่าสูงกว่าเขา

ต่ำกว่าเขามันก็ต่ำตามข้อเท็จจริง ไปสำคัญทำไม รู้อะไร รู้รู้ในใจของตน ถ้ารู้เทียบใน พระไตรปิฎก พระไตรปิฎกในคือประสบการณ์ของตน เทียบไปในคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จริงหรือไม่จริง เปิดพระไตรปิฎกไป ผู้ปฏิบัติไปเปิดทีหลัง อ้อ! อ้อ!

แต่ถ้ามันไม่เป็นนะ เวลากฎหมายตีความ ตีความแล้วก็ฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ นี่ก็เหมือนกัน เวลามันเปิดพระไตรปิฎกก็ตีความๆ ไม่เข้าใจหรอก

แต่ถ้าเป็นจริง เอ๊ะ! เออ! เราก็เคยเป็นอย่างนี้ เราก็เคยเป็นอย่างนี้ อ้อ! อย่างนี้เราเป็นแล้ว อ้อ! อย่างนี้ยังไม่ได้เป็น อย่างนี้ยังไม่เห็น อ้อ! นี่เห็นแล้ว นี่เวลาเป็นธรรมๆ มันเป็นธรรม จากความจริง นี่เคารพธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เมตตากรุณาจันโลก ความเสมอภาคมันเสมอภาคกันโดยภราดรภาพ คือสันนิบาต เหมือนกัน เป็นพระโสดาบันเสมอกันด้วยคุณธรรมของพระโสดาบัน พระสกิทาคามี ความเสมอ กันด้วยความเป็นพระสกิทาคามี พระอนาคามีเป็นความเสมอกันด้วยความเป็นพระอนาคามี พระอรหันต์มีความเสมอกันด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ แต่พระอรหันต์ในสมัยพุทธกาล องค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งเอตทัคคะผู้ที่ชำนาญ ผู้ที่มีความเด่นชัด ๔๐ วิธีการ

พระอรหันต์ต้องมีความสะอาดบริสุทธิ์เหมือนกัน ความเสมอกันคือความเสมอกันด้วย สติด้วยปัญญา แต่บารมีของคน ลูกเราเกิดมาไม่เหมือนกัน นี่คนไม่เท่ากัน

เมตตาธรรมคำจูนโลก ความเสมอภาค ภราดรภาพ ความสะอาดบริสุทธิ์ในใจเท่ากัน
แต่เรื่องวัตถุ เรื่องอำนาจวาสนาของคนมันแตกต่างกัน เอาสิ่งนี้มาวัด เอาสิ่งนี้มาเทียบเคียงกัน
ไม่ได้ ถ้าเทียบเคียงกันไม่ได้ เอาความสะอาดบริสุทธิ์ เอาความเมตตาธรรม เอาความจริงในใจ
ของเราเป็นที่ตั้ง แล้วพยายามชวนชวนเข้าไปหาสัจจะหาความจริงในหัวใจของเรา นั่นถึงเป็น
คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอวัง